

Sygn. akt: I C 166/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Marta Strzała

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa K. M. i K. K. (1)

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R.

o stwierdzenie nieważności, ewentualnie ustalenie nieistnienia, ewentualnie uchylenie uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków pozwanej, które odbyło się w dniach 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29 maja 2014r., w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej pozwanej na kadencję 2014 – 2017.

1. oddała powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały;
2. oddała powództwo o ustalenie nieistnienia uchwały;
3. oddała powództwo o uchylenie uchwały;
4. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 166/14

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. ewentualnie o ustalenie nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. nr (...) ewentualnie o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. nr (...).

Powodowie w uzasadnieniu pozwu podnieśli szereg zarzutów względem zaskarżonej uchwały oraz trybu jej podjęcia. W pierwszej kolejności zarzucili naruszenie art. 36 par. 2 Prawa Spółdzielczego oraz par. 17 ust. 3 statutu spółdzielni statuującego zasadę, iż jeden członek spółdzielni ma na walnym zgromadzeniu jeden głos bez względu na ilość posiadanych udziałów. Tym czasem nad zaskarżoną uchwałą oddano więcej głosów aniżeli było głosujących. W przypadku głosowania nad pozostałymi uchwałami zasady tej nie naruszono. Treść informacji o zasadach głosowania została pominięta w protokołach z każdej z siedmiu części walnego zgromadzenia. Zasady te zostały podane ustnie; w

ocenie powodów są one sprzeczne ze statutem spółdzielni oraz z art. 5 par. 1 pkt 6 – 7 Prawa Spółdzielczego. Nadto zgłosili wątpliwości co do obliczenia wyników głosowania oraz co do wzoru karty do głosowania.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa (k70).

Sąd ustalił co następuje.

Powodowie są członkami pozwanej spółdzielni (dalej też (...)). W dniach od 20 do 29 maja 2014 r. odbyło się w pozwanej spółdzielni (podzielone na siedem części) walne zgromadzenie członków (dalej WZC). Dniem w którym odbyła się ostatnia część WZC był 29 maja 2014 r. Członkowie spółdzielni byli zawiadomieni o zgromadzeniu i porządku obrad. Powodowie zaskarżyli uchwałę przed upływem 6 – tygodniowego terminu. Podczas w/w WZC przeprowadzono głosowanie nad uchwałą nr (...) w sprawie wyboru członków rady nadzorczej (...) na kadencję 2014-2017 (dalej też RN).

Podczas każdej z siedmiu części WZC, przed przystąpieniem do głosowania członkom spółdzielni przedstawiano zasady głosowania:

- każdy członek spółdzielni otrzymuje kartę wyborczą, na której, w siedmiu oddzielnych kolumnach, umieszone są nazwiska kandydatów do rady nadzorczej pogrupowane wg siedmiu części walnego zgromadzenia
- każdy członek spółdzielni ma „siedem głosów” w znaczeniu że każdy członek ma prawo wybierać siedmiu członków Rady Nadzorczej po jednym z każdej administracji (k.155)
- głosowanie odbywa się w ten sposób, że w kratkach przy nazwiskach wybranych kandydatów umieszcza się znak X
- na karcie do głosowania, w każdej kolumnie można dokonać wyboru tylko jednego kandydata, tzn. głos jest nieważny jeżeli w jednej z kolumn umieszczony zostanie więcej niż jeden znak X
- głosowanie jest tajne
- po umieszczeniu znaków X, w kratkach obok nazwisk wybranych kandydatów, kartę wyborczą należy wrzucić do urny.

Dodawano także, że głosować należy po sygnale udzielonym przez przewodniczącego zebrania po sprawdzeniu czy wszyscy otrzymali karty wyborcze i je wypełnili. Udzielająca tych pouczeń G. L. (1) pokazywała także, że urna jest pusta (k156). G. L. (1) była w składach komisji skrutacyjnych.

Powyzszej informacji nie umieszczono w protokołach z każdej części WZC.

Głosowanie odbyło się wg przedstawionych wyżej zasad a odzwierciedleniem ich wyników jest zaskarżona uchwała (k.183). Udział w głosowaniu wzięło 480 członków a na wszystkich kandydatów oddano 2 883 głosy (znaki X). Wynika stąd iż nie wszyscy głosujący postawili siedem znaków X przy nazwiskach kandydatów.

Rada Nadzorcza w składzie określonym w zaskarżonej uchwale uznała za ważną i obowiązującą uchwałę Rady Nadzorczej (...) z 7.12.2011 r. zatwierdzającą plan ekonomiczno-finansowy na 2012 r., zatwierdziła plany ekonomiczno-finansowe na rok 2013 i 2014 oraz podjęła czynności w przedmiocie stawek opłat (k.25).

Na przedmiotowym WZC z maja 2014 roku podjęto także uchwałę nr (...) w sprawie zmian w Statucie (jest przedmiotem zaskarżenia w innej sprawie- I C 169/14 tut.Sądu) w której zmieniono między innymi treść par.36 i 37 statutu z tym że głosowanie nad zaskarżoną w niniejszej sprawie uchwałą odbywało się w oparciu o przepisy statutu w dotychczasowym brzmieniu.

SO w Gliwicach prawomocnym wyrokiem z dnia 14.09.2011 r., I C 163/11 ustalił, że nie istnieją uchwały nr (...) i nr (...) w sprawie wyboru członków (...) i Rad Osiedli (RO) na kadencję 2011-2015. Podstawa takiego rozstrzygnięcia było

uznanie za sprzeczne z ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych, a także wewnętrznie sprzeczne zapisy par.35 ust.2 w zw. z par.36 ust.3 i par.52 statutu (k.166 v).Toczyła się także sprawa I C163/12 której przedmiotem były zmiany w statucie.

W tej sytuacji w dniach od 18 do 28 listopada 2011 r. w (...) odbyło się WZC –podzielone na siedem części .Podczas tego zgromadzenia przyjęto między innymi Uchwałę nr (...) w sprawie zmian w statucie (...).Podczas tego samego WZC podjęto uchwałę nr (...) regulamin wyborów do RN i RO który miało obowiązywać do czasu zarejestrowani zmian w statucie, dotyczących właśnie przeprowadzenia wyborów, przez Sąd rejestrowy.

Następnie stosując zasady tak uchwalonego tymczasowego regulaminu podjęto uchwałę nr (...) o dokonaniu wyboru siedmiu członków (...) i uchwałę nr (...) o dokonaniu wyboru RO(k.168).

Wyrokiem SO z 14.08.2012 r., I C 7/12 stwierdzono że uchwały nr (...) (...) i (...) podjęte przez (...) które odbyło się w listopadzie 2011 roku są nieważne a w pozostałej części powództwo oddalono. Sąd ten stwierdził- nawiązując do w/ w wyroku SO z 2011 roku- że uchwałą nr (...) dokonano zmiany treści par.35ust.2 i par.52 statutu, ale uchwała mogła się stać skuteczna dopiero po jej wpisaniu do rejestru sądowego, zmiana statutu nie wywołuje skutków prawnych przed jej wpisaniem do rejestru, wprowadzenie tymczasowego regulaminu miało zatem na celu ominięcie tej zasady. Przyjęcie regulaminu zmierzało więc do obejścia ustawy w związku z czym uchwała nr (...) jest nieważna. Nieważne są także uchwały nr (...) i (...) skoro wybory przeprowadzono w oparciu o nieważne przepisy regulujące tryb wyborczy. W tamtym momencie, w którym dokonywano wyborów nie istniały więc jakiegokolwiek obowiązujące w (...) regulacje w tej materii, bowiem wcześniejsze uregulowania statutowe zostały uznane przez Sąd za sprzeczne z ustawą prawo spółdzielcze, uchwała zmieniająca te przepisy nie weszła jeszcze w życie , zaś przyjęcie tymczasowego regulaminu wyborów stanowiło nieważną czynność prawną (k.168).

Po rozważeniu zarzutów dotyczących prawidłowości podjęcia uchwały nr (...) Sąd powództwo o stwierdzenie nieważności tej uchwały oddalił.

Sąd Apelacyjny w Katowicach po rozpoznaniu apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 14.08.2012 r., wyrokiem z dnia 19.03.2013 r.,w sprawie V ACa 774/12 prostując oznaczenie przedmiotu sprawy, zmienił go w części stwierdzając nieważność uchwały nr (...) we wskazanym zakresie (k.170) oraz uchylił wyrok w części oddalającej powództwo obejmujące żądanie o stwierdzenie nieistnienia uchwały (...) ewentualnie o stwierdzenie nieistnienia uchwały (...) do ponownego rozpoznania(sprawa pozostaje w toku po ponownym wyroku pierwszej instancji-I C 201/14).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt:

- zaświadczenie członkostwie K. M.(k.4akt I C 51/15)
- pismo pozwanej do K. K. (k.145)
- protokół walnego zgromadzenia (k.10)
- statut (...) (k.98)
- zawiadomienie o walnym zgromadzeniu członków (k.146)
- zeznania świadka G. L. (k.155)
- pismo G. L. z 22.12.2010 (k.147)
- wzoru karty do głosowania (k.97)
- protokołów komisji skrutacyjnych z każdej z siedmiu części walnego zgromadzenia (k.83i n)

- wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 14.08.2012 r., I C 7/12 (k.164)
- wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19.03.2013 r., VACa 774/2012 (k.170)
- uchwały rady nadzorczej (...) nr (...) z dnia 5.06.2014 r. (k.25)
- uchwała nr (...) w sprawie zmian w statucie (...) (k.119).

Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły. Zeznania świadka były wiarygodne i uzupełniły opis udzielanych pouczeń przed rozpoczęciem głosowania podany w pozwie .

Sąd zważył co następuje.

Roszczenie powodów jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Funkcjonowanie spółdzielni reguluje ustawa z dnia 16 września 1982 roku Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1443 - dalej pr. sp.), jak również ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 roku (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1222 - dalej u.s.m.). Członek spółdzielni może wywieść trzy odrębne roszczenia, kwestionujące zasadność uchwały podjętej przez walne zgromadzenie: dotyczące stwierdzenia nieistnienia uchwały na zasadzie art. 42 § 9 pr. sp., stwierdzenia nieważności uchwały na podstawie art. 42 § 2 pr. sp. lub uchylenia uchwały walnego zgromadzenia, zgodnie z art. 42 § 3 i nast. pr. sp.

Przedmiotem niniejszego postępowania było powództwo stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. ewentualnie o ustalenie nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. nr (...) ewentualnie o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. nr (...). Powód miał interes prawny w wytoczeniu takich powództw, jako że ze względu na korporacyjny i ekonomiczny związek każdy członek spółdzielni posiada taki interes prawny w ewentualnym zaskarżaniu uchwał organów spółdzielni, nawet wtedy, gdy nie mają one charakteru indywidualnego, skierowanego imiennie do tego członka (por. wyrok SN z dnia 15 lipca 2010 roku, sygn. akt IV CSK 24/10, Lex nr 645515).

Walne zgromadzenie członków Spółdzielni dokonało kolejnego wyboru członków do RN eliminując tym razem nieprawidłowości stwierdzone w powołanych wyżej wyrokach. Na wszystkich kandydatów głosowali wszyscy członkowie i stosowano przepisy zarejestrowanego statutu. Pogląd powoda, że i tym razem zastosowano dopiero co przyjęte znowelizowane przepisy, jest nieprawidłowy. Nowelizacja jako instytucja może być bądź wprowadzeniem całkiem nowych zasad bądź usankcjonowaniem istniejącej praktyki. W omawianym przypadku nie doszło do stosowania nowych zasad, gdyż zastosowany przebieg głosowania można wyinterpretować z obecnego brzmienia statutu. Obecna regulacja statutu nie jest doskonała, występują błędy językowe ale wątpliwości interpretacyjne można usunąć w drodze racjonalnej wykładni, aby przeprowadzić skuteczne i prawidłowe głosowanie. Odnośnie „woli spółdzielców” o której w toku procesu mówił powód stwierdzić należy, iż obecnie każda administracja ma swojego przedstawiciela. Nie można dzielić głosu „na siedmioro” jak zdaje się to sugerować powód. Wolę głosujących osób trzeba odtwarzać ale w ramach statutu. W kwestii prezentacji kandydatów zastosowane rozwiązanie prezentacji wszystkich kandydatów wynika z wyroku z innej sprawy w której uznano zapis „na tej części walnego zgromadzenia z której kandydują” za nieprawidłowy, choć jeszcze nie jest on zarejestrowany. Ten wątek w ocenie Sądu nie miał wpływu na ważność wyników głosowania, a co zatem idzie na byt prawny zaskarżanej uchwały, a jedynie był przejawem subiektywnej krzywdy odczuwanej przez powoda, którego zdaniem pewne osoby są dopuszczane do udziału w częściach zgromadzenia a inne nie.

Głosowano na zbiorczej karcie do głosowania w istocie składającej się z siedmiu kart, przyjęcie takiej interpretacji pozwala na usunięcie pojawiających się wątpliwości.

Sąd nie dopatruje się podnoszonych przez powodów sprzeczności uregulowań statutowych odnośnie ilości głosów przysługujących każdemu z członków spółdzielni, sposobu głosowania na członków rady nadzorczej z odpowiednimi regulacjami w prawie spółdzielczym. Wyjaśnić należy, iż zasada, iż każdy członek spółdzielni ma jeden głos wbrew pozorom nie doznaje uszczerbku w przypadku oddawania głosu nad uchwałą o wyborze rady nadzorczej. W takim przypadku przyjąć należy, iż osoba głosująca skreśla kandydatów w ilości odpowiadającej liczbie członków rady nadzorczej, co stanowi jeden głos tj. oddaje jeden głos za proponowanym przez siebie składem rady nadzorczej. Sąd podziela argument, iż przepis par. 37 statutu nakazujący oddawanie głosu na kandydatów z każdej administracji, na jakie dzieli się spółdzielnia jest ograniczeniem swobody wyboru, jaka przysługuje każdemu członkowi spółdzielni. Tym niemniej podnieść należy, iż do czasu jego zmiany lub skutecznego zakwestionowania jego istnienia należy domniemywać jego zgodność z prawem oraz dobrymi obyczajami. Niniejsze postępowanie dotyczy uchwały o wyborze rady nadzorczej pozwanej spółdzielni. Głębsze rozważanie o przepisach stanowiących podstawę podjęcia zaskarżanej uchwały jest na chwilę obecną zbyt techniczne.

Odnośnie informacji o sposobie głosowania nad zaskarżoną uchwałą wskazać należy, iż w protokołach każdej z części walnego zgromadzenia znajduje się adnotacja, iż zasady głosowania zostały głosującym przypomniane, protokołowanie czynności nie polega na dosłownym przytaczaniu wypowiedzi osób zabierających głos w trakcie czynności lecz na dokumentowaniu samego jej przebiegu. W istocie nie było to przypomnienie ale przedstawienie takich zasad po raz pierwszy gdyż rzeczywiście takich głosowań uprzednio nie było. Było to jednak przedstawienie technicznych zasad głosowania adekwatnych do układu karty do głosowania.

W sprawie stosowanych regulacji wypowiadał się już także Sąd Apelacyjny(k.54).

Treść obecnej regulacji przepisów par.35 i 37 statutu wskazuje na to, iż w skład rady nadzorczej Spółdzielni wchodzi siedem osób. Że osoby te wybierane są po jednej z każdej części Walnego Zgromadzenia, przy czym głosownie nad wszystkimi kandydaturami (ze wszystkich części) odbywa się na każdej z części Walnego Zgromadzenia. Że konsekwencją wyboru po jednej osobie z każdej części Walnego Zgromadzenia jest nieważność głosu w przypadku wskazania dwóch lub większej liczby kandydatów z jednej części o czym, jak wynika z treści pozwu, członkowie Walnego Zgromadzenia zostali wyraźnie pouczeni przed przystąpieniem do głosowania (k. 4). Że w ramach prawa głosu każdemu członkowi Spółdzielni przysługuje prawo wyboru takiej liczby osób, która odpowiada liczbie członków powoływanego organu (nieważnością głosu skutkuje bowiem dopiero wybór większej liczby osób niż miejsc w radzie nadzorczej). trudno uznać, aby postanowienia statutu Spółdzielni dotyczące wyboru członków rady nadzorczej nie zawierały w tym zakresie dostatecznego unormowania. Być może wymagały one pewnego doprecyzowania, co zresztą dokonane zostało na Walnym Zgromadzeniu, na którym podjęto zaskarżoną uchwałę, pozwalającą jednak na przyjęcie, iż głosowanie nad wyborem członków rady nadzorczej przeprowadzone zostało zgodnie z przewidzianą w tym zakresie procedurą, którą można było zdekodować w oparciu o treść dotyczących jej zapisów statutu.

Trudno też zgodzić się ze stanowiskiem, aby w toku głosowania naruszona została zasada wyrażona w art. 36 § 2 Prawa spółdzielczego, czy też § 17 ust 3 statut Spółdzielni, w myśl których każdy członek Spółdzielni dysponuje jednym głosem bez względu na ilość posiadanych w spółdzielni udziałów. Istotne jest bowiem zastrzeżenie zawarte zwłaszcza w drugiej części tych przepisów statuujące zasadę nie tyle prawa do literalnie rozumianego jednego głosu, co raczej prawa do równoważności głosów poszczególnych członków spółdzielni. Ta zaś zasada w realiach niniejszej sprawy została zachowana jako, że każdy członek Walnego Zgromadzenia mógł na zasadach wcześniej opisanych dokonać wyboru dokładnie takiej samej liczby członków rady nadzorczej, niezależnie od ilości posiadanych we spółdzielni udziałów. Zwrócić należy przy tym uwagę, iż nic nie stało na przeszkodzie, aby podjętą uchwałę zastąpić siedmioma uchwałami w przedmiocie wyboru członków rady nadzorczej z poszczególnych części Walnego Zgromadzenia, a wówczas nie zachodziłyby już żadne wątpliwości, iż w istocie każdy z członków Walnego Zgromadzenia dysponował jednym głosem odnośnie każdego miejsca w radzie nadzorczej. Sposób przeprowadzenia głosowania stanowił zatem jedynie kwestię techniczną, która w praktyce nie rzutowała na ocenę zachowania zasady równoważności głosów członków spółdzielni.

Nie wykazano również, aby uzasadnieniem dla stwierdzenia wadliwości zaskarżonej uchwały i wyrugowania jej z obrotu prawnego mogło być zaprezentowanie kandydatów na członków rady nadzorczej na wszystkich częściach

Walnego Zgromadzenia. Niewątpliwie powyższy sposób procedowania w przedmiocie wyboru członków rady nadzorczej pozostawał w sprzeczności z treścią § 37 ust. 1 statutu (obecnie zmienionego), jak wyjaśniła jednak pozwana, zgodność z prawem dotychczasowego unormowania została skutecznie zakwestionowana w toku innego postępowania, zaś fakt zaprezentowania kandydatów na członków rady nadzorczej przed wszystkimi częściami Walnego Zgromadzenia, na których ich kandydatury były przecież głosowane, w żaden sposób nie godził w interesy powodów, czy też pozostałych członków Spółdzielni, którzy winni mieć możliwość poznania osób na które oddają swoje głosy.

W ocenie Sądu brak było przesłanek do stwierdzenia nieważności uchwały gdyż uchwała będąca odzwierciedleniem wyniku głosowania gdyż nie jest sprzeczna z ustawą (art.42 par2 pr.spółdz.) ani nie została podjęta w celu obejścia ustawy (art.58 par.1 kc).

Wobec oddalenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały, należało rozpatrzyć zasadność zgłoszonego przez powoda roszczenia ewentualnego w postaci powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały.

W ocenie Sądu brak było podstaw do stwierdzenia nieistnienia uchwały nr (...) Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 marca 2013 roku, sygn. akt I CSK 382/12, Lex nr 1318295, wskazał, że uchwała walnego zgromadzenia spółdzielni jest nieistniejąca, gdy posiedzenie "organu" zostało samorzutnie zwołane przez grupę członków bez zachowania wymaganej procedury, uchwałę podjęto bez przewidzianego w statucie quorum albo bez wymaganej większości głosów, uchwałę podjęto w sprawie nieumieszczonej w porządku obrad, wyniki głosowania zostały sfalszowane, zastosowano przymus fizyczny wobec członków, uchwała została podjęta nie na serio, zaprotokołowano uchwałę bez podjęcia głosowania albo treść uchwały jest niezrozumiała i nie można ustalić jej sensu w drodze wykładni. Uchwała organu spółdzielni może być uznana za nieistniejącą jedynie w przypadku najpoważniejszych wad, wykluczających wyrażenie oświadczenia woli uprawnionych podmiotów (wyrok SN z dnia 24 września 2003 roku, sygn. akt I PK 336/02, OSNP 2004, nr 18, poz. 314). Takich uchybień powodowie nie wykazali.

Wobec powyższego brak jest podstaw do przyjęcia, że uchwała nr (...) nie istnieje, jako że uchwałę uważa się za podjętą, jeżeli była poddana pod głosowanie wszystkich części walnego zgromadzenia, a za uchwałą opowiedziała się wymagana w ustawie lub statucie większość ogólnej liczny członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu. W niniejszej sprawie taka sytuacja miała miejsce, czego powód nie kwestionował, walne zgromadzenie zostało zwołane w sposób prawidłowy, w głosowaniu brało udział przewidziane w statucie quorum, uchwała zebrała wymaganą większość głosów, była wcześniej umieszczona w porządku obrad, zaś jedynie sposób i wyniki głosowania ujawnione w protokole były przez powoda kwestionowane. Odnośnie tych kwestii wypowiedziano się wyżej i sąd ocenia że nie mają one wpływu na istnienie uchwały.

Powód kwestionował niemożność jasnego stwierdzenia sposobu ustalenia wyników wyborów W ocenie Sądu jednoznacznie ustalono wyniki wyborów. Wywody powoda, że wskutek wyborów została wybrana – siedem razy – tylko jedna osoba, są prowadzaniem przedmiotowej kwestii do niedopuszczalnej skrajności. Odnośnie zasady: jeden członek jeden głos jest ona tak oczywista, iż nie jest przedmiotem szczególnego zainteresowania komentatorów i judykatury; jest to ugruntowana zasada i stanowi podstawę spółdzielczości. U zarania spółdzielczości w ówczesnych systemach ustrojowych nie było to oczywiste, gdyż nie we wszystkich systemach decyzję podejmowano przy równej sile głosu danej osoby (vide systemy kurialne). Doprowadzając do absurdu tok rozumowania powodów można by rozważać czy spółdzielca ma jeden głos w toku danego zgromadzenia a może raz na kadencję danego organu spółdzielni czy też w ogóle raz w trakcie trwania członkostwa .

Wobec oddalenia powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały, należało rozpatrzyć zasadność zgłoszonego przez powoda kolejnego roszczenia ewentualnego w postaci powództwa o uchylenie uchwały.

Wystąpienie z powództwem o uchylenie uchwały organu spółdzielni jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy znajduje podstawę w konkretnym przepisie ustawy (tak SA w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 stycznia 2014 roku, sygn. akt I ACa 1202/13, Lex nr 1439299, wyrok SN z dnia 18 marca 2010 roku, sygn. akt V CSK 260/09, Lex nr 589842). Podstawą do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały może być sytuacja, w której uchwała

walnego zgromadzenia została podjęta w sposób niezgodny z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godziła w interesy spółdzielni albo miała na celu pokrzywdzenie jej członka. Oznacza to, że osoby, którym przysługuje legitymacja czynna do wniesienia powództwa o uchylenie uchwały, mogą podważać jej moc obowiązującą w zasadzie tylko w trybie art. 42 § 3 pr. sp. W tym trybie można zaskarżać do sądu każdą uchwałę, bez względu na to, jakiej sprawy ona dotyczy, z powodów wyżej powołanych.

Niezgodność uchwały z postanowieniami statutu może się wyrażać zarówno w treści uchwały, jak i w wadach postępowania prowadzącego do jej wydania. Oznacza to, że członek spółdzielni, wytaczając powództwo oparte na art. 42 § 3 pr. spółdz., może powoływać zarzuty o charakterze merytorycznym (odnoszące się do niezgodności treści uchwały z postanowieniami statutu), jak i formalne (wskazywać wady postępowania). Uchybienia natury formalnej, do których doszło przy podjęciu uchwały przez walne zgromadzenie, uzasadniają uchylenie tej uchwały, jeżeli miały lub mogły mieć wpływ na jej istotną treść.

Powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być oparte przynajmniej na jednej z czterech podstaw wymienionych w art. 42 § 3 pr. sp., a więc możliwość zaskarżenia przysługuje tylko wtedy, gdy uchwała jest sprzeczna bądź z postanowieniami statutu, bądź z dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka. Przez użyte w art. 42 § 3 pr. sp. wyrażenie "dobre obyczaje" w wykładni sądowej rozumie się podstawowe i zarazem powszechnie akceptowane zasady przyzwoitego, godnego postępowania jako ogólne reguły uczciwości obowiązujące wszystkich uczestników życia społecznego i obrotu gospodarczego. Przykładowo do dobrych obyczajów zalicza się poszanowanie zasad transparentnego działania wszystkich organów statutowych spółdzielni (wyrok SN z dnia 10 kwietnia 2013 r., IV CSK 582/12, M. Spół. 2013, nr 6, s. 20). W orzecnictwie podkreśla się, że powództwo o uchylenie uchwały ma zastosowanie tylko do wypadków sprzeczności uchwały z postanowieniami statutu, które nie są jednocześnie sprzecznością uchwały z przepisami prawa. Jeżeli taka sprzeczność zachodzi, zastosowanie ma wówczas powództwo o ustalenie nieważności uchwały (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2009 roku, sygn. akt I ACa 681/08, Apel.-W-wa 2010/3/23).

W świetle powyższych wywodów i ustaleń nie ma także przesłanek do uchylenia uchwały .

W tej sytuacji wszystkie żądania powodów oddalono.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 kpc.